

6. Alle Sangfugle og andre Smaafugle foreslaas fredede hele Aaret. For de andre her nævnte Fugles Vedkommende bibeholdes den i Loven af 1871 fastsatte Fredningstid.
7. Ifølge Loven af 1871 ere Vadefugle fredede fra 1. Februar til 11. September, undtagen Bekkasiner og Bruschøns, der fredes fra 1. Februar til 1. August. Nu foreslaas alle Vadefugle fredede fra 1. Februar til 15. Juli, Storkene hele Aaret.
8. Svømmefugle ere ifølge Loven af 1871 alle fredløse undtagen Maager og Terner, der ere fredede fra 1. Februar til 11. September, hvorhos ifølge Lovene af 1. Marts 1888 og 1. April 1891 Bildænder ere fredede fra 1. Marts til 30. Juni. Nu foreslaas alle Svømmefugle fredede fra 1. Februar til 30. Juni, Graagaasen dog kun fra 1. April til 30. Juni.

Endvidere bemærkes:

I Loven af 1871 § 11 bestemmes: „Forbudet imod i Fredningstiden at dræbe Raadyr, Hare, Væseler og Grævlinge gælder imidlertid kun udenfor Gaarde, Haver og indhegnede Dyrhaver.“ Denne Bestemmelse er optaget i Forflaget, dog med Udeladelse af Haren, idet denne, der i strange Vintre stedsvis tyer ind til Haverne, netop særlig trænger til Beskyttelse her. Udtrykket „i naturhistoriske Samlingers Interesse“ foreslaas ombyttet med „i videnskabelig Interesse.“

For yderligere at sikke Overholdelsen af Fredningsbestemmelserne foreslaas de to sidste Stykker i Paragrafen tilføiede.

Til § 15.

Jfr. Loven af 24. Maj 1879 § 2.

„Falbydes eller kjøbes“ foreslaas ændret til „salbydes, sælges, kjøbes eller forsendes.“ De to sidste Sætninger i Paragrafens 1ste Stykke ere formentlig allerede hjemlede ved de gjældende Bestemmelser, men foreslaas her for Tydeligheds Skyld tilføiede.

Paragrafens 2det Stykke er affattet under Hensyn til Fredningstiden for Urhaner, jfr. § 14, sammenholdt med nærværende Paragrafs 1ste Stykke.

Paragrafens 3die Stykke er i det væsentlige overensstemmende med Loven af 24. Maj 1879 § 2, 2det Stykke, kun at Tidsfristerne saavidt muligt ere bragte i Overensstemmelse med Fredningsbestemmelserne i Norge og Sverig.

Til § 16.

Paragrafens 1ste Stykke er overensstemmende med Loven af 1871 § 6.

Med Hensyn til Paragrafens 2det Stykke bemærkes: Et større Antal Beboere af Lim-

fjordskysterne indgav i Aaret 1888 et Andragende til Rigsdagen, hvori de henlede Dømmærksomheden paa den meget skadelige Jagt, der i de sidste Aar var bleven drevet i Limfjorden ved Hjælp af smaa Baade, med Skydestærm om Dagen og med Lygte om Natten, og anholdt om, at Rigsdagen ved en eventuel Revision af Jagtloven vilde søge denne Jagtmaade forhindret, særlig ved et „Forbud imod al Brug af Baad med Skydestærm og al Lygtejagt.“ Folketinget, i hvilket dette Andragende var indbragt, henviste det til Indenrigsministeriet, der i denne Anledning meddelte bemeldte Tings Formand, at Ministeriet, der saavnele Myndighed til uden Lovhjemmel at udstede et Forbud som det ommeldte, var findet at tage Spørgsmaalet under Overveielse ved en eventuel Revision af Jagtlovgivningen Efter Oplysninger, Ministeriet nu har indhentet angaaende den omhandlede Jagtmaade, maa denne, der i de senere Aar anvendes meget almindelig i Limfjorden, og som vistnok ogsaa bruges andre Steder her i Landet, virkelig siges at forvolde stor Skade paa Fuglevildtet. Dels nedskydes paa den anførte Vis en stor Mængde af dette; men tillige anskydes et betydeligt Antal, og Vildtet fordrives fra Fjorden, hvilket allerede skal være stærkt kjenligt i Limfjorden. Ministeriet har derfor ikke taget i Betænkning at foreslaa fastsat et Forbud mod ovennævnte Jagtmaade.

Til § 17.

Paragrafen stemmer i det væsentlige med Loven af 1871 § 7, dog at der hertil er søjet et Forbud mod at sætte Gift, begrundet i den dermed forbundne Fare for Mennesker og Husdyr. Da Musene forvolde omfattende Odølgelse i Skovene, har man tilføiet en Undtagelses-Bestemmelse fra Paragrafens Forbud for at muliggjøre Bestræbelserne for at udrydde disse Dyr.

Til § 18.

Det har vist sig som en Mangel ved den nu gjældende Jagtlovgivning, at der ikke i samme findes en Forbuds- og Straffebestemmelse, rettet imod Virksomheden som Mellemmand ved Afhandlingen af ulovlig faldet Vildt, der i høi Grad letter og ofte først muliggjør Krybskytteri, drevet som Næringsvei. Denne Mangel tilsigtes afhjulpen ved den her foreslaaede Bestemmelse.

Til § 19.

Brevdueforeningen „Kjøbenhavn,“ der har sat sig som Formaal at træner Brevduer paa saadanne Vintre, hvor det under Krigsforhold vil have Betydning for Forsvaret at have Forbindelser, og hvis Medlemmer have forpligtet sig til i Tilfælde af Krig at stille deres